SMĚRNICE

SMĚRNICE KOMISE 2013/49/EU

ze dne 11. října 2013,

kterou se mění příloha II směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/87/ES, kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/87/ES ze dne 12. prosince 2006, kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby a zrušuje směrnice Rady 82/714/EHS ([1]), a zejména na čl. 20 odst. 1 první větu uvedené směrnice,

po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice 2006/87/ES, nařízení o inspekci lodní plavby na Rýně a nařízení Komise (EU) č. 164/2010 ze dne 25. ledna 2010 o technických specifikacích pro systém elektronických zpráv pro vnitrozemskou plavbu podle článku 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/44/ES o harmonizovaných říčních informačních službách (RIS) na vnitrozemských vodních cestách ve Společenství ([2]) vymezují hlavní požadavky na výměnu minimálního souboru údajů o plavidlech mezi orgány certifikace plavidel a orgány RIS.

(2) Od vstupu směrnice 2006/87/ES v platnost bylo více než 14 000 plavidlům přiděleno jednotné evropské identifikační číslo plavidla (ENI). Značné množství přidělených čísel ENI činí efektivní výměnu údajů bez vhodného nástroje obtížnou. To by mohlo vést k vyšším bezpečnostním rizikům při provozování plavidla (řízení dopravy), ale také k administrativním problémům (např. dvojímu započtení ve statistikách). Čísla ENI jsou v souladu s nařízením Komise (ES) č. 415/2007 ze dne 13. března 2007 o technických specifikacích pro systémy sledování polohy a pohybu plavidel podle článku 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/44/ES o harmonizovaných říčních informačních službách (RIS) na vnitrozemských vodních cestách ve Společenství ([3]) uloženy v odpovídačích vnitrozemského AIS za účelem automatické identifikace plavidel v případě, že jim bylo číslo ENI přiděleno.

(3) Příslušné orgány potřebují tyto údaje zejména k tomu, aby se zabránilo přidělení dvou čísel ENI jednomu plavidlu, zatímco orgány RIS tyto údaje potřebují pro různé aplikace RIS, např. vedení deníků zdymadel a přípravu statistik zdymadel. Počet odpovídačů vnitrozemského AIS stále rychle roste a činní efektivní výměnu údajů nezbytnou pro řádné fungování řízení dopravy. Centrální elektronický rejstřík (databáze plavidel), ke kterému by byly připojeny všechny orgány, je proto k zavedení efektivní výměny údajů a k přizpůsobení přílohy této směrnice technickému pokroku nezbytný.

(4) Současně se výrazně zvýšil počet příslušných orgánů, které mohou vydávat osvědčení Společenství pro plavidla vnitrozemské plavby. V současné době využívá databázi pro identifikaci plavidla a přidělení čísla ENI 49 orgánů z 9 členských států. Tyto příslušné orgány musí získat spolehlivé informace o plavidle a jeho osvědčení pro přípravu technických kontrol a pro vydání, obnovení nebo odebrání tohoto osvědčení. O vydání, obnovení nebo odebrání osvědčení musí být informovány všechny ostatní příslušné orgány. Nedostatečné nebo nesprávné údaje by mohly vést k neúplným posouzením příslušným orgánem, z nichž by mohlo plynout bezpečnostní riziko a nesprávné použití požadavků uvedených ve směrnici 2006/87/ES.

(5) Zvýšený počet příslušných orgánů EU a skutečnost, že ne všechny členské státy si vyměňují informace o vydávání čísel ENI s ostatními členskými státy, má negativní dopad na efektivní výměnu informací mezi nimi, což zase ovlivňuje vydávání osvědčení podle požadavků směrnice 2006/87/ES, jelikož je možné, že se dvě různá osvědčení budou zakládat na tomtéž čísle ENI. To je v kontrastu

([1]) Úř. věst. L 389, 30.12.2006, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 57, 6.3.2010, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 105, 23.4.2007, s. 35.

se situací na Rýně, kde vydává osvědčení jen několik málo orgánů a všechny orgány působící na Rýně mezi sebou aktivně komunikují, čímž se podílejí na efektivním toku informací mezi sebou. Efektivní výměna údajů založená na databázi plavidel je proto nezbytnou podmínkou pro zajištění srovnatelné úrovně bezpečnosti mezi osvědčením Společenství pro plavidla vnitrozemské plavby a osvědčením vydaným podle článku 22 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně.

(6) Je nezbytné zajistit, aby úroveň ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů při identifikaci plavidel byla v souladu s požadavky stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ([1]) a s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ([2]).

(7) Směrnice 2006/87/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

(8) Opatření stanovená touto směrnicí jsou v souladu se stanoviskem výboru uvedeného v článku 7 směrnice Rady 91/672/EHS ze dne 16. prosince 1991 o vzájemném uznávání národních osvědčení vůdců plavidel pro přepravu zboží a cestujících po vnitrozemských vodních cestách ([3]),

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Příloha II směrnice 2006/87/ES se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

Členské státy, jež mají vnitrozemské vodní cesty uvedené v čl. 1 odst. 1 směrnice 2006/87/ES, uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí ve lhůtě jednoho roku od jejího vstupu v platnost. Znění těchto ustanovení neprodleně sdělí Komisi.

Ustanovení přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví samy členské státy.

Článek 3

Veškeré zpracování osobních údajů pro účely této směrnice musí být v souladu se směrnicí 95/46/ES a nařízením (ES) č. 45/2001.

Článek 4

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Tato směrnice je určena členským státům, jež mají vnitrozemské vodní cesty uvedené v čl. 1 odst. 1 směrnice 2006/87/ES.

V Bruselu dne 11. října 2013.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

([1]) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.
([2]) Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 373, 31.12.1991, s. 29.

PŘÍLOHA

V příloze II směrnice 2006/87/ES se čl. 2.18 odst. 6 nahrazuje tímto:

„6. Příslušné orgány uvedené v odstavci 5 zanesou každé přidělené evropské identifikační číslo plavidla, údaje pro identifikaci plavidla stanovené v dodatku IV, jakož i veškeré změny neprodleně do elektronického registru vedeného Komisí (dále jen „databáze plavidel“). Tyto údaje mohou být použity příslušnými orgány členských států a smluvními státy Mannheimské úmluvy pouze za účelem provádění správních opatření k zajištění bezpečnosti a snadnosti plavby a provádění článků 2.02 až 2.15 a čl. 2.18 odst. 3 této přílohy, jakož i článků 8, 10, 11, 12, 15, 16 a 17 této směrnice.

Členské státy v souladu s unijními a vnitrostátními právními předpisy přijmou opatření nezbytná k zajištění důvěrnosti a spolehlivosti informací, které jsou jim zasílány podle této směrnice, a použijí tyto informace pouze v souladu s ní.

Příslušný orgán členského státu může předávat osobní údaje třetím zemím nebo mezinárodním organizacím za předpokladu, že jsou splněny požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES (*), zejména článků 25 nebo 26, a pouze v individuálních případech. Příslušný orgán členského státu se ujistí, že je předání nezbytné pro účely uvedené v prvním pododstavci. Příslušný orgán zajistí, že daná třetí země nebo mezinárodní organizace nepředá tyto údaje jiné třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, ledaže k tomu bude mít výslovné písemné povolení a splní podmínky upřesněné příslušným orgánem členského státu.

K předání osobních údajů třetí zemi nebo mezinárodní organizaci Komisí může dojít, pokud jsou splněny požadavky článku 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 (**) a pouze v individuálních případech. Komise se ujistí, že je předání nezbytné pro účely uvedené v prvním pododstavci. Komise zajistí, že daná třetí země nebo mezinárodní organizace nepředá tyto údaje jiné třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, ledaže k tomu bude mít výslovné písemné povolení a splní podmínky upřesněné Komisí.

_____

(*) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31

(**) Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.“